

Titel: Kapitel 18.

Citation: "Kapitel 18.", i 1916: Lov. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r31-shoot-chptrd1e4482.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: 1916: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel 18.

Vidner.

§ 168.

Enhver er pligtig til efter lovlig Opfordring at aflægge Vidnesbyrd for Retten om, hvad der med Hensyn til Sagen eller Undersøgelsens Genstand er ham bekendt, for så vidt Loven ikke særlig hjemler Undtagelse herfra.

§ 169.

Mod dens Ønske, som har Krav på Hemmeligholdelse, må Vidnesbyrd ikke afkræves:

1) Folkekirkens og anerkendte Trossamfunds Præster om det, som i Skriftemål eller i øvrigt i deres Egenskab af Sjælesørgere måtte være dem betroet,

2) i Straffesager Forsvarere angående, hvad der er betroet dem i denne deres Egenskab, og i borgerlige Sager Sagførere angående det, som de ved Partens Fortrolighed har erfaret i en Sag, der har været dem betroet til Udførelse, eller hvori deres Råd har været søgt,

3) de ved den kongelige Fødselsstiftelse i København ansatte Embedsmænd, Betjente og Jordemødre angående de Kvinders Svangerskab og Barnefødsel, som forløses på Stiftelsen, medmindre det ved Vidnesbyrdet tilsigtes at oplyse, om Drab eller anden strafbar Handling er begået mod Barnet.

Foranstående Regler kommer dog ikke til Anvendelse i Straffesager, når Retten skønner, at det for at forebygge, at nogen uretlig domfældes, er magtpåliggende, at det pågældende Vidnesbyrd aflægges. Dog skal i så Fald Vidnesbyrdet aflægges for lukkede Døre og ikke udstrækkes ud over det for Øjemedet nødvendige.

Ej heller må Vidnesbyrd afkræves Embeds- og Bestillingsmænd eller andre, som handler i offentligt Hverv, angående, hvad der ifølge dette er dem betroet eller kommet til deres Kundskab, for så vidt Lov eller anden Forskrift med Hensyn dertil pålægger dem Tavshedspligt, medmindre vedkommende overordnede Myndighed eller for Rigsdagsmænds Vedkommende det pågældende Tings Formand såvel som Regeringen samtykker i, at de afhøres, og da kun på de Betingelser og i det Omfang, som Samtykket angiver.

Retten har på Embeds Vegne så vidt muligt at forebygge, at Vidnesbyrd modtages i de Tilfælde, hvor sådant efter nærværende Paragraf ikke må afkræves. Er det efter Omstændighederne klart, at en Vidneførsel vilde komme i Strid med ovenstående Regler, bør ingen Indkaldelse udstedes.

§ 170.

Vidnesbyrd kan i borgerlige Sager nægtes, når Besvarelsen af et Spørgsmål må forudsættes at ville udsætte Vidnet selv, dets Ægtefælle, Forældre eller Børn for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd eller dog for et væsentligt Formuetab eller

1916: Lov,